

væsen, Bøjsvæsen o. s. v., med Hensyn til hvilke de efter de stedlige Forhold have Begunstigelser fremfor de andre Kommuner, saaledes at Totalsummen, Kommunekassens Status og Skattemnes Størrelse i en med Fattigvæsenet stærkt bebyrdet Kommune dog kan være meget bedre end i mange andre Kommuner, som have et forholdsvist billigt Fattigvæsen. Hvorfor i al Verden derfor ribe den gamle Ordning efter Kommunalloven ud af den nuværende Ordning og føre den tilbage til tidligere Tider, da vi havde de forskellige Væsenet med de forskellige Kasser. Det forekommer mig, at det er noget aldeles overskudigt efter den Lovgivning og Praksis, vi nu have, og skulde det være for at faa nævnt Amtsfattigkassen, er det min Opfattelse, at denne Grænse mellem Amtsfattigkassen og Amtspartitionsfonden i Praksis ikke bestaar længere, og ville De have Amtsfattigkassen med, kunne De paa de enkelte bestemte Steder nævne, om det skal være Amtsfattigkassen eller Amtspartitionsfonden; saa er det hele ganske klart. Jeg tror, rent kommunalt taget, at dette Væsendes forslag snarere vilde være til Skade end til Gavn; thi det forrækker det Totalbegreb af Kommunen, som vi have faaet indført i Loven, og som alle ere enige i er et heldigt Fremskridt, og derigennem Kommunen som saadan uden Hensyn til, om det er det ene eller det andet Væsen, som bestemmer dens Status.

Saa, nu maa det høje Ting udfyldes, at jeg har opholdt det et Par Timer, men vi ere jo alle enige om, at det er en alvorlig og vigtig Sag, der her foreligger Forslag om, og derfor tror jeg ikke, at nogen af os skal holde sig tilbage fra at udtale sine Anskuelser, selv om det ikke skulde udøve nogen Indflydelse paa de høje regerende Magter her i Tinget. Imidlertid vil jeg i Sagens egen Interesse, saaledes som dette Udsnit foreligger med Væsendet og Underændringer, baade i Form og deres Indhold, meget bede det høje Udvalg om at ville forberede og Tinget derefter være villig til at udføre, at vi komme til at faa 3dje Behandling saaledes delt, at det kan blive muligt, inden vi endelig afstemme Loven til 3dje Behandling, at faa Forslaget undergivet en saadan Redaktion, en saadan Samarbejdet i det hele taget, at dette Værk kan gaa herfra i gode Klæder. Et har jeg endnu at bemærke, nemlig det, at naar man taler om, hvorledes man her har kodificeret alle de forskellige Fattigbestemmelser ved denne Lov, er det langt fra Tilfældet, ja, jeg vil sige, det er i altfor høj Grad ikke Tilfældet. Der findes mangfoldige Steder i denne Lov, hvor der er hen-

vist til andre Lovbestemmelser paa andre Steder, hvortil der igen er knyttet Restriktioner og Fortolkninger. Selv om man vedtager dette Lovforslag i den bedst overstuelige Form af Verden, skulde dog de mange vel mere end 1,200 Formænd, alle Almue-mænd, det er jo de Folk, som i Reglen skulde benytte denne Lov, i et meget væsentligt Omfang ud over denne Lov være lovkyndige for at kunne benytte den rigtig. Det var ikke Meningen, da vi omtrent midt i Trederne begyndte at tale om, at de 637 Restriktioner, Anordninger, Plafater og Fortolkninger, som eksisterede anaaende Fattigvæsenet, skulde endelig kodificeres i en for enhver jævn dansk Mand forstaaelig Lov. Jeg vil sige, det er ikke naaet, og jeg vilde ønske, det var sket i større Omfang, end det vil ske ved denne Lov.

N. S. Larsen: Det er ikke min Agt at forøge de lange Talers Række; jeg vil kun udbede mig Opmærksomhed for nogle ganske faa og korte Bemærkninger. Jeg kan slutte mig til de Udtalelser af Anerkendelse af det ærede Udvalgs Arbejde, som ere fremkomne fra forskellige Sider. Jeg mener ogsaa, at der er præsteret et meget godt Grundlag for en ny Fattiglov. Jeg vil ikke dermed sige, at jeg overalt er tilfreds med Udvalgets Forslag; men i en Sag som den foreliggende af saa stort et Omfang ligger det i Sagens Natur, at der maa være mangfoldige Punkter, hvorom der er og naturligt maa være delte Meninger, og hvorom man kan tvistes saa at sige til Dommedag. Det kan ikke undre nogen, det kan ikke være anderledes. Jeg kan slutte mig til Udvalget og Flertallet paa de allerfleste Punkter. Det er kun med Hensyn til enkelte Forslag, at jeg kunde ønske dem anderledes. Jeg skal saaledes nævne Væsendes forslaget under Nr. 5, som angaar Tjensteforholdet. Det er allerede blevet fremhævet af adskillige foregaaende Talere, at det næppe er noget heldigt Forslag. Tilsvarende maa jeg være enig i, at det næppe er heldigt at beholde Ordene „i Reglen“ i Forslaget om Vægtfæller, som holdes til Forsjorgelse paa en Arbejdsanstalt. Jeg maa ganske dele den Opfattelse, at en Udskillelse af Vægtfællerne under disse Omstændigheder hverken bør finde Sted som Regel eller som Undtagelse, og at en saadan Udskillelse kun kan retfærdiggøres, hvis den skyldes ganske forbigaaende eller midlertidige Forhold paa vedkommende Anstalt. Jeg vil haabe, at Udvalget til 3dje Behandling ved at overveje Sagen nærmere vil kunne enes om et Forslag, som kan samle den alminde-